

og af begge disse Marsager turde det være at anbefale at sætte Tolden paa denne Artikel saa lavt som mulig. Endringsforslagene under Nr. 45 og 47 angaa Papir. Ved denne Artikel fandt der det Giendommelige Sted i 1863, at medens Regjeringen havde foreslaaet Tolden for Tryk- og Skrivpapir og for andre Papirforter sat til henholdsvis 2  $\frac{1}{2}$   $\frac{1}{2}$  og 1  $\frac{1}{2}$  p. — hvilket er det naturlige Forhold, idet Tryk og Skrivpapir paa den ene Side og andre, simplere Papirforter paa den anden Side forholde sig som 2 : 1. — saa forhøiede den daværende Repræsentation Tolden for Tryk- og Skrivpapir fra 2 til 2 $\frac{1}{2}$   $\frac{1}{2}$  p. og nedsatte derimod Tolden paa de simplere Papirer fra 1  $\frac{1}{2}$  p. til  $\frac{1}{2}$  p., hvorved altsaa Forholdet blev som 1 : 5, hvilket ubestrideligt er et Misforhold. En Følge deraf blev endvidere, at Trykpapir beholdt den samme Told som hidtil, nemlig 2 $\frac{1}{2}$   $\frac{1}{2}$  p., og man handlede derved vistnok i Mopsætning til de Bestræbelser, som ellers baade Regjeringen og den daværende Repræsentation i 1863 fulgte ved Behandlingen af Toldloven, og som netop gik i Retning af mindre Nedsættelser i saadanne Beskyttelsesafgifter. Den nuværende Toldsats paa Papir er at betragte som en Svandørsforbud. Der indføres vel i det Høieste omtrent  $\frac{1}{10}$  af Landets Forbrug, og denne Svandørsandel angaar for en meget væsentlig Del saadanne Sorter Papir, der have en særegen Natur og ikke fabrikeres her i Landet. Det maa vistnok baade i Almindelighed anses for rigtigt, at et saa uundværligt Middel til Udbredelse af Oplysning under hoilken som helst Form ikke behydes med uforudtagne Afgifter, og tillige turde det være rigtigt, at en saa betydelig Beskyttelse som den, her finder Sted, formindskes. Følgen af denne Beskyttelse er jo nemlig i Virkeligheden den, at der ikke indkommer Noget som helst af Betydning som Indtægt for Statskassen, men at de paagældende Fabrikanter blive i Stand til at sætte deres Priser høiere til Lab for Forbrugerne. Allerede Regjeringen har erkjendt dette i Henseende til Tryk- og Skrivpapir, den har foreslaaet Tolden paa Tryk- og Skrivpapirer nedsat fra 2 $\frac{1}{2}$   $\frac{1}{2}$  p. til 1 $\frac{1}{2}$   $\frac{1}{2}$  p. Hele Udvalget paa eet Medlem nær mener imidlertid, at Trykpapir og Skrivpapir kunne nedsættes endnu yderligere, og en Del af Udvalget mener, at det maa nedsættes til 1 p. Flertallet, til hvilket jeg hører, antager imidlertid, at det kan nedsættes til 0,6 p., hvorved det vil blive det Dobbelte af, hvad Regjeringen har foreslaaet som Toldsats for simplere Papir, og altsaa det Forhold, som rettest bør være imellem disse to Sæts, vil blive gjenoprettet. Dog vilde Flertallet ikke have dristet sig til at foreslaa saa stor en Nedsættelse, dersom ikke Told paa Kul og Klæde, de vigtigste Hjælpstoffer for denne Industri, vare blevne nedsatte efter Udvalgets tidligere Forslag. Dette er imidlertid sket igaa, og i Genhold hertil, og under den Forudsætning, at dette bliver staaende, ser

Flertallet ingen Betænkning ved at nedsætte Tolden paa Tryk- og Skrivpapir til 0,6 p. Ved de simplere Papirer, som ikke kunne bruges til Trykning og Skrivning, slutter Flertallet sig til Regjeringens Forslag. Jeg skal med Hensyn til hele denne Artikel tillade mig at henvise til tvende Bilag, der virkelig give meget gode Oplysninger, og som findes aftrykte som Tillæg til Betænkningen. — Endringsforslaget under Nr. 47 angaar Tapeter. Der er i et Bilag til Betænkningen i Tjor, som ogsaa har været meget interessant paa Grund af den Fuldstændighed og Klarhed, hvormed det er udarbejdet, og de Oplysningers Udførlighed, som meddeles, gjort gjældende, at Tapeter med Forgylbning, Forsølving osv. ikke kunne taale at misse saamegen Beskyttelse, som Regjeringen har foreslaaet, eftersom Tolden paa deres Raastoffer er saa betydelig høiere end Tolden paa de Raastoffer, som medgaa til andre Tapeter; derfor foreslaaer Udvalget, at vi dele denne Position. Regjeringen har foreslaaet, at den nuværende Told, som er 8 p., skal nedsættes til 6 p. Udvalget foreslaar, at Tolden for de simplere Tapeter ændres til 4 p., og at Tolden paa de kostbarere og finere Tapeter bliver sat til 8 p. — Med Hensyn til Silkeparaplyer har et Mindretal under Nr. 48 stillet Forslag om, at Tolden skal forhøies fra 48 til 80 p. Dette Forslag er rigtignok stillet af et Mindretal, hvortil jeg ikke hører; men efter den igaa stedsfundne Afstemning anbefaler jeg det til Vedtagelse baade af dem, som have fulgt Mindretallet, og de øvrige ærede Medlemmer. Dette er en Følge af, at Silketolden er bleven forhøiet; derfor maa ogsaa Tolden paa Artikler, hvortil Silkestoffer bruges, forhøies; det One er en Følge af det Andet. Under Nr. 50 har Flertallet foreslaaet, at Tolden paa Paraplyer med andet Overtræk forhøies fra 16 til 24 p. Jeg skal i saa Henseende henvise til et Andragende, der er aftrykt som Tillæg til Betænkningen ifjor, hvori der gjøres gjældende — og det vistnok med fuld Føie — at Tolden paa de Raastoffer, som bruges til Fabrication af Paraplyer med andet Overtræk — navnlig paapeges Bomulds- og Lærredsvare m. m. — er høiere end Forskjellen mellem Tolden paa Paraplyer med Overtræk og Paraplyer uden Overtræk. Der vil være dobbelt Anledning til at forhøie denne Sæts fra 16 til 24 p., naar det erindres, at Tolden for Paraplyer uden Overtræk, Stel, nu allerede er bleven forhøiet fra 12 til 16 p. derved, at Tolden paa Galanterivarer har faaet denne Forhøielse. — Under Nr. 51 har Udvalgets overveiende Flertal stillet Forslag om, at Ris skal være toldfri. Ris er mere og mere gaaet over til at være en Fornødenhedsartikel. Den kunde for en ikke meget lang Arrække siden mere betragtes som en Luxus, der rigtignok brugtes temmelig almindelig; men denne Karakter har den tabt, saaledes at det virkelig er en Forbrugsartikel